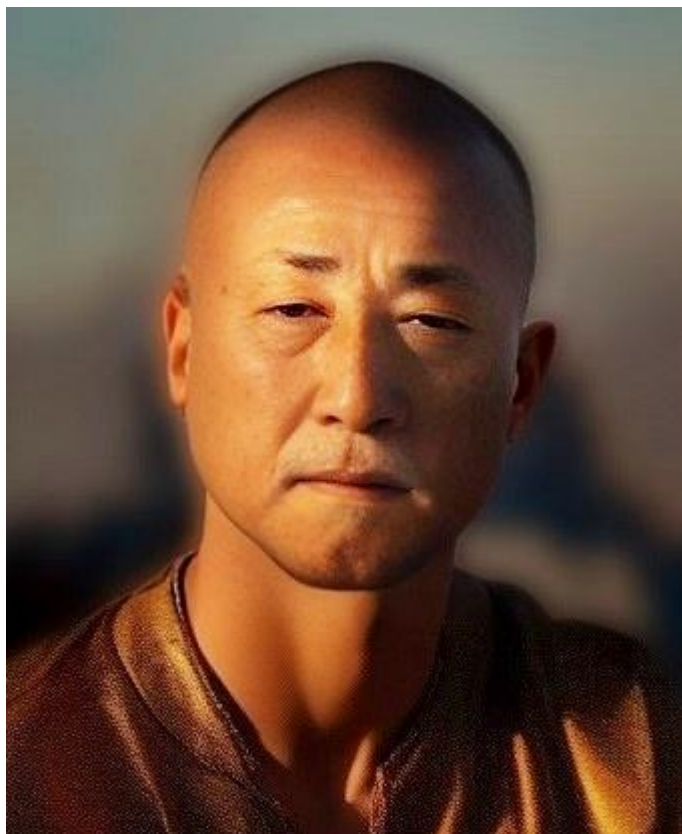

Sławomir Oleszek
Gdańsk, 2025

Wei Yu Sheng

rys lekarza wojskowego

Wei Yu Sheng, rekonstrukcja wizerunku

Niewiele jest danych na temat mistrza Wai Yuk Sang'a (韋玉生), który jest bardziej znany z mandaryńskiej pisowni i wymowy jako Wei Yu Sheng (韦玉生). Wiadomo, że urodził się w Foshan za dynastii Qing. Od dzieciństwa uprawiał Tong Zi Gong (童子功), który jest częścią sztuki Qigong z klasztoru Shaolin, przeznaczoną dla bardzo młodych adeptów. Właściwym momentem na rozpoczęcie tej nauki jest kilkuletni wiek, gdyż bardzo trudno jest opanować ćwiczenia rozciągania i uelastyczniania ciała, gdy kości i szkielet są już w pełni ukształtowane i silnie powiązane tkankami o stabilnej długości i przekroju. Oprócz Tong Zi Gong uprawiał boks południowy Wing Chun (詠春學), zwłaszcza długą tyczkę według formy Luk Dim Boon Kwun (六点半棍). W międzyczasie nauczył się leczenia stłuczeń, skręceń i nastawiania zwichniętych oraz złamanych kończyn. Praktykował zgodnie z wymogami tradycyjnej medycyny chińskiej Dit Da Jow (跌打正骨之术).

Kiedy w 1912 roku Sun Yat Sen założył Kuomintang, rok później prezydent Re-

publiki Chińskiej generał Yuan Shi Kai zakazał jego działalności. Kuomintang nie ustępował i w 1918 roku powołał do życia nieuznawany przez władze publiczne rząd rewolucyjny w Guangzhou. Wai Yuk Sang (Wei Yu Sheng) został lekarzem Kuomintangu specjalizacji wojskowej i przebywał w jednostce usytuowanej w hrabstwie Nam Hoi (Foshan). Tam też pracował jako instruktor walki wręcz. W kręgu jego przyjaciół znajdowali się inni uznani mistrzowie Wing Chun, Yuen Kai Shan (阮奇山) i Cheung Bo (張保) zwany „Wielkim Bykiem Bo”.

Kiedy podczas jednej z licznych walk zastosował „kopnięcie przebijające serce” Chin Sam Toi (穿心腿) i przeciwnik reprezentujący szkołę Liuhe Bafa zmarł, niezwłocznie oddał się opiece Buddy, usunął z diety produkty mięsne oraz zaprzestał nauczania kungfu. W wyniku głębokich studiów nad Wing Chun i Qigong opracował własną sekwencję „energii powracającej do źródła”, która została oparta na pochodzącej od Bodhidharmy formie „zmiany ścięgien i mięśni” Yi Jin Jing (易筋经). Ćwiczenia te nazwał San Hei Gwai Yun Gung (腎氣歸元功), mandaryńskie Shen Qi Gui Yuan Gong, a ich głównym celem jest skupianie się na wzmacnianiu pracy nerek i krążenia płynów ustrojowych.

Kiedy w 1956 roku Yuen Kai Shan zachorował i w konsekwencji zmarł, Wai Yuk Sang i Cheung Bo udali się na jego pogrzeb.

W muzulmańskiej restauracji (回民) w Guangzhou zamówili tłuste wegetariańskie jedzenie. Po posiłku Wai Yuk Sang poczuł się źle, a dolegliwości żołądkowo-jelitowe przez dłuższy czas nie ustępowały. Proces chorobowy rozwijał się i doprowadził do poważnego rozstroju zdrowia, w następstwie którego zmarł pod koniec 1957 roku.

Kontynuatorem jego linii i jedynym spadkobiercą został mistrz Cheung Bo. Dzięki niemu opisane wydarzenia nie popadły w zapomnienie, a Wai Yuk Sang został pośmiertnie uznany za patrona szkoły Yao Bao Wing Chun (佛山耀保詠春拳) w Foshan. Jej głównym trenerem jest obecnie mistrz Mai Yao Ming (麦耀明师傅). Jego dziadek Mai Hua (麦华), który uprawiał Hung Gar i pojedynkował się niegdyś z mistrzem Wai Yuk Sang'iem, był pod silnym wrażeniem jego sprawności i w związku z tym nalegał aby jego syn Mai Zi Yun (麦子云) został przyjęty na ucznia i mógł poznać techniki Wing Chun. W tym czasie Wai Yuk Sang nie przyjmował już uczniów, ale skierował go do swojego ucznia, mistrza Cheung Bo. Dało to początek organizacji Yao Bao Wing Chun, która sławi dziś dobre imię mistrzów Wai Yuk Sang'a i Cheung Bo.

Od strony technicznej zasadniczą cechą Yao Bao Wing Chun jest ciągła praktyka umiejętności podstawowych, wielokrotne powtarzanie pojedynczych technik i praca z partnerem. Nauczanie odbywa się metodą przekazu bezpośredniego, ponieważ to nie starsi uczniowie w szkole Yao Bao, a osobiście mistrz prowadzi każdego ucznia (师傅带徒弟). Zwraca przy tym uwagę na poprawność kopnięć „Tek” (踢), uderzeń „Da” (打), oraz chwytów i rzutów „Set” (摔).

Mai Yao Ming (kantońskie: Mak Yiu Ming) brał udział w opracowaniu materiałów szkoleniowych w postaci nagrań video w języku chińskim i angielskim pod tytułem „Traditional Practical Wing Chun” (传统实战咏春拳), oraz „Wing Chun Dan System 1-6” (咏春拳段位制1-6段).